

което е Богъ обѣщаль на отцы-тѣ ни,
 7 Въ което *обѣщаніе всичкы-тѣ* ^ддванадесетъ
 наши племена, които служатъ *Богу* ^дденъ
 и ноцъ непрѣстанно, ^енадѣхътъ ся да до-
 стигнѣтъ; за гѣзи надеждѣ, царю Агрип-
 8 по, мя обвиняватъ Иудей-тѣ. Що? мысли-
 те ли за невѣрваніе, че Богъ въскрѣсѣва
 9 мъртвы-тѣ? Тѣи *и* ^жазъ помислихъ въ
 себе си че трѣбваше да сторѣж много про-
 10 тивности върхъ име-то на Исуса Назо-
 рея: ^жКоето и сторихъ въ Иерусалимъ; и
 мнозина отъ свѣты-тѣ азъ запрѣхъ въ
 11 тъмници, като зѣхъ власть ^иотъ перво-
 священницы-тѣ, и на убиваніе-то имъ и
 азъ дадохъ гласъ върхъ *тѣмъ*. ^иИ въ всич-
 12 кы-тѣ съборища много пѣти като ги мѣ-
 чачахъ, принуждавахъ ги да хулятъ; и безъ
 мѣрѣжъ като имахъ яростъ противъ тѣхъ,
 13 гоняхъ *сѣ* даже и по външни-тѣ градища.
 14 А ^жмежду това когато отхождахъ въ Да-
 маскъ съ власть и поржаніе отъ перво-
 15 священницы-тѣ, По пладнѣ, видѣхъ на
 пѣтъ-тѣ, царю, свѣтлинѣ отъ небе-то,
 16 която надминуваше слычено-то сіяніе,
 която осія мене и тѣзи които пѣтувахъ
 17 съ мене. И като наднѣхмы всинца на зем-
 18 мѣж-тѣ, чухъ гласъ който ми говорѣше, и
 казуваше ми на Еврейскій языкъ: Савле,
 19 Савле, защо мя гонишь? жестоко ти е да
 риташь срещѣ остны. И азъ рѣкохъ: Кой
 20 си ты, Господи? А той рече: Азъ съмъ
 21 Исусъ, когото ты гонишь. Но стани, и ся
 исправи на нозѣ-тѣ си; понеже за това
 ти ся явихъ, ^ида ты назначъ служитель
 и свидѣтель на това що си видѣлъ, и на
 22 това което ще ти открыѣ, Като ты из-
 важдамъ отъ народъ-тѣ *Иудейскій* и отъ
 23 язычници-тѣ ^жвъ които сега ты проваж-
 дамъ, ^иДа имъ отворишь очи-тѣ, ^ида ся
 обърнѣтъ отъ тъмно-то въ видѣло-то, и
 отъ власть-тѣ на Сатанѣ къмъ Бога, и
 24 чрѣвъ вѣрж-тѣ въ мене ^ида земѣтъ про-
 щеніе на грѣхове-тѣ *си*, и ^инаслѣдіе меж-
 25 ду ^жосвятены-тѣ. За това, царю Агриппо,
 26 не бѣхъ непокоренъ на небесно-то видѣ-
 27 ніе; Но ^жпроповѣдувахъ първомъ на *Иу-
 деи*-тѣ въ Дамаскъ и въ Иерусалимъ, и во
 28 всичкы-тѣ земѣхъ Иудейскъ, и *намокохъ*
 на язычници-тѣ, да ся покаюватъ, и да ся
 29 обращатъ къмъ Бога, и да правятъ ^идѣла
 30 достойны на покаяніе-то: За това ^жИудей-
 31 тѣ като мя удовихъ въ храмъ-тѣ, турихъ
 32 ся да мя убійтъ. Но съ помощъ-тѣ кой-
 то получихъ отъ Бога, стоѣж до тойзи
 день та свидѣтельствувамъ и прѣдъ малѣкъ

и прѣдъ голѣмъ, безъ да говорѣхъ нищо
друго ^жосвѣтъ това което сѣхъ пророци-тѣ
 и ^жМоисей говорили че *то* имаше да бѣде;
 23 Сирѣчь ^жче Христосъ имаше да пострада,
 и ^жче *той* първъ като въскрѣсене отъ мър-
 твы-тѣ щѣше ^ида проповѣда видѣлнѣхъ на
 народъ-тѣ *Иудейскій* и на язычници-тѣ.
 24 И когато той така отговаряше, Фестъ
 съ голѣмъ гласъ рече: ^жПолудѣлъ си, Па-
 вле; много-то ученіе ты докарва въ лудость.
 25 А той рече: Не съмъ полудѣлъ, честитый
 Фесте, но изговарямъ словеса отъ истинѣхъ
 26 и отъ здравъ умъ; Защото знае за това
 царь-тѣ, комуто и съ дързновеніе говорѣхъ;
 понеже не вѣрувамъ да има нѣщо отъ то-
 ва да не знае той; защото то не е ста-
 27 нѣло въ нѣкой жгль. Вѣрувашъ ли, ца-
 рю Агриппо, пророци-тѣ? знаѣхъ че *сѣ* вѣ-
 28 рувашъ. И Агриппа рече на Павла: Безъ
 малко мя убѣждавашъ да станѣхъ Христия-
 29 нинъ. А Павелъ рече: ^жМолилъ ся бѣхъ
 Богу щото не токо безъ малко но напѣл-
 носъ, *и* не само ты но и всичкы които мя
 30 днесъ слушатъ да станѣтъ таквизи ка-
 кѣвто съмъ и азъ, освѣтъ тѣзи оковы.
 31 И това като рече той, станѣхъ царь-тѣ и
 управитель-тѣ и Верникія, и сѣдяци-тѣ съ
 32 тѣхъ: И като отидохъ на странѣхъ говорѣхъ
 помежду си и казувахъ: Тойзи чловѣкъ
 не прави ^жнищо достойно за смъртъ или за
 оковы. И Агриппа рече Фесту: Тойзи че-
 ловѣкъ можаше да ся пуене, ^жако не бѣше
 ся отнесълъ за *сѣ*бѣхъ прѣдъ Кесаря.

ГЛАВА 27.

1 И ^жкогато бы рѣшено да отплуваемъ въ
 Италиѣхъ, прѣбодохъ Павла и други нѣкои
 2 вързаны на стотника, именемъ Іулія, отъ
 пѣлкы-тѣ Августовъ. И влѣзохмы въ ко-
 рабъ Адрамитскій, и отвезохмы ся съ
 3 намѣреніе да плуваемъ около Азійскы-тѣ
 мѣста; имахмы още съ насъ си ^жАрис-
 тарха Македонца отъ Солунъ. И на дру-
 4 гий-тѣ ^ждень стигнахмы въ Сидонъ; и Іу-
 лій ся докарваше ^жчеловѣколюбиво съ Па-
 вла, и дозволи *му* да иде при приятели-
 5 тѣ *си* да му придогѣтъ. И отъ тамъ като
 станѣхмы провезохмы ся подъ Кипръ,
 6 защото вѣтрове-тѣ бѣхъ противни. И като
 прѣидувахмы море-то Киликійско и Пам-
 7 филийско, стигнахмы въ Миры, Ликійскій
 8 градъ. Тамо стотникъ-тѣ намѣри корабъ
 Александрійскій който плуваше за Ита-
 9 лиѣхъ, и тури ны въ него. И мудро като

г Іак. 1; 1.
 д Лук. 2; 37. 1 Сол. 3; 10. 1
 Тим. 5; 5.
 е Фил. 3; 11.
 ж Іоан. 16; 2. 1 Тим. 1; 13.
 з Гл. 8; 3. Гал. 1; 13.
 и Гл. 9; 14. 21. 22; 5.
 ъ Гл. 22; 19.
 к Гл. 9; 3. 22; 6.
 л Гл. 22; 15.
 м Гл. 22; 21.

н Іса. 35; 5. 42; 7. Лук. 1;
 79. Іоан. 8; 12. 2 Кор. 4;
 4. Есс. 1; 18. 1 Сол. 5; 5.
 о 2 Кор. 6; 14. Есс. 4; 18.
 5; 8. Кол. 1; 13. 1 Пет. 2;
 9, 25.
 п Лук. 1; 77.
 р Есс. 1; 11. Кол. 1; 12.
 с Гл. 20; 32.
 т Гл. 9; 20, 22, 29. 11; 26.
 13; 14; 16; 17; 18; 19; 20;

21;
 у Мар. 3; 8.
 ф Гл. 21; 30, 31.
 х Лук. 24; 27, 44. Гл. 24; 14.
 28; 23. Рим. 3; 21.
 ц Іоан. 5; 46.
 ч Лук. 24; 26, 46.
 ш 1 Кор. 15; 20. Кол. 1; 18.
 Отк. 1; 5.
 щ Лук. 2; 32.
 з 4 Пар. 9; 11. Іоан. 10; 20.

1 Кор. 1; 23. 2; 13, 14. 4;
 10.
 ѡ 1 Кор. 7; 7.
 ѱ Гл. 23; 9, 29. 25; 25.
 Ѱ Гл. 25; 11.
 —
 а Гл. 25; 12, 25.
 б Гл. 19; 29.
 в Гл. 24; 23. 28; 16.